

[Rager.]

nogen, der tror, at det er noget, man i Virkeligheden kunde agitere paa, naar man gik sagligt til Bunds i Sagen. Det advarer jeg ogsaa imod at komme ind paa.

Men jeg er nu engang skabt saaledes, at jeg ikke kan afvise saglige Argumenter, der kommer frem, og naar jeg har set de Bilag, som foreligger fra Radioraadet, maa jeg ogsaa bøje mig for dem ud over, at jeg maa bøje mig for det, jeg fremhævede ved første Behandling, at der er en moralsk Ret, i hvert Fald, for Staten til at faa en 10 pCt.s Forlystelsesafgift af den Del af Radioudsendelserne, der er underholdende. Paa dette Grundlag er Afgiften regnet ud, og min Grund til at kunne gaa med til Lovforslaget er netop denne, at Tilskuddet fastsættes som den Del af Radiopengene, der bør være Forlystelsesafgift. Derimod advarer jeg det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen mod at vente, at der fra min Side skulde være Tilslutning til en Lænsning af Radiokassen uden sagligt Grundlag, saaledes som det ærede Medlem synes at være belavet paa. Saa beklager jeg for øvrigt, at det ærede Medlem ikke i sin Tid, da jeg ene Mand stemte imod Radiolytternes Repræsentanter, var med dertil. Men hans Anskuelse er jo nu saadan, at jeg kan haabe paa hans Tilslutning en anden Gang.

Jeg har været en lille Smule i Tvivl med Hensyn til de Skrivelser, der er kommet fra Radioraadet. Der staar om dem, at den ene har tre Underskrifter, og at den anden har to, men den ene mangler ganske vist. Den ene, der har tre Underskrifter, er underskrevet af J. Bomholt, P. Andersen og Knud V. Jensen; den andet, der skulde have to, er kun underskrevet af Otto Rung, men jeg mener, at vide, at den er tiltraadt af Redaktør Nygaard. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: Det er en Trykfejl). Det er saaledes, ja! Naar man nu, som det blev gjort før, taler om Radioens Stilling, kan man dog ikke — og det gælder særlig det ærede Medlem Hr. Gregersens Bemærkninger om Arbejderlytterne — se helt bort fra, hvad de Herrer J. Bomholt, P. Andersen og Knud V. Jensen udtaler, og den Udtalelse, som Forfatteren Otto Rung har formet, og som er tiltraadt af Redaktør Nygaard, kan man dog heller ikke se bort fra. Saa det forekommer mig, at de Moti-

vinger, der her er givet, i Virkeligheden meget vel sagligt underbygger det Forslag, som vi her er ved at gaa ind for.

Med Hensyn til det af Retsforbundet stillede Forslag maa jeg sige, at det er jo en let Maade at slippe over det paa. Man gør det overhovedet ikke klart, hvad der skal ske. Hvad skal der ske med Pensionerne, hvor skal de Penge komme fra? Anviser man noget saadant? Nej! Og saa er der det komiske, at Retsforbundet ellers til enhver Tid udtaler sin dybeste Mistillid til alt Udvalgsarbejde her i Rigsdagen — til Trods for, at det er en Kendsgerning, at det gaar jo bedre i Udvalgene, hvor vi er fri for dem. Men de udtaler deres Mistillid til dem, og saa siger de: Vi lægger det i Finansudvalgenes Haand, paa hvilke Vilkaar og Betingelser Staten vil sælge eller bortforpagte Det kongelige Teater. Ja, men naar Finansudvalgene faar Lov at fastsætte Vilkaarene, saa kunde det være, at Staten gav 800 000 Kr. til dem, der forpagtede Teatret, for at drive det, det er jo muligt inden for Ændringsforslagets Rammer. Det forekommer mig, at Forslag af den Art er meget lidt gennemtænkt.

Til Slut vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at jeg med Beklagelse har set nogle Udtalelser, Flertallet er fremkommet med i Betænkningen med Hensyn til Teaterchefens Kompetence. Det forekommer mig, at den Indskrænkning, man gør i Teaterchefens Suverænitet — hvorved man naturligvis ogsaa i nogen Grad beskærer det Ansvar, man kan lægge paa ham — er uheldig. Jeg havde hellere set, at disse Udtalelser ikke var kommet til at staa i Betænkningen, og at Teaterchefens Kompetence var blevet større, end den vil være, efter at disse indskrænkende Bestemmelser er fremkommet.

Jeg for mit Vedkommende vil altsaa anbefale at stemme imod Venstres og imod Retsforbundets Ændringsforslag og at stemme for Ministerens Forslag med Flertallets Ændringer.

Jensen (Broby): Jeg vil begynde med at sige, at jeg ved godt, at jeg i tidligere Aar af den dertil indrettede Presse er blevet udnævnt til at være en af Teatretes bitreste Fjender. Dette er for øvrigt en stor Fejltagelse, for jeg har aldrig udtalt